

[Grethe Kindberg Jørgensen]

farve- og aromastoffer, selv om det ikke ville være ulovligt – en af de meget positive ting.

Som jeg før var inde på, er der stærke modsætningsforhold mellem organisationerne: forbrugerorganisationerne og erhvervsorganisationerne. Forbrugerorganisationerne ønsker friholdelsen, mens erhvervsorganisationerne går stærkt imod, og for de sidstes vedkommende er det begrundet i, at det vil skade dansk eksport og forhindre produktudvikling. Der er da ingen tvivl om, at vi på landbrugsområdet har brug for en produktudvikling, men jeg må nok sige, at jeg er mest tilbøjelig til at tro, at Danmark kan skades på eksportområdet, hvis vi gennemfører alt for strenge restriktioner på området. Ensidigt ændrede udformninger af eksportcertifikater, som er baseret på importlandenes ønsker og lovgivning, tror vi ikke rigtig på i CD.

Et helt andet område, som jeg synes man ikke rigtig kommer ind på, er hele vores import, og jeg mener ikke, det er en uvæsenlig del. Her ser vi således på det, at vi risikerer at miste store summer på det område. Danske eksportører kan jo ikke leve med større restriktioner. Mange varer importeres til Danmark og videreeksporteres til lande, hvor restriktionerne er anderledes, og jeg tror, at vi her i landet i stedet for importører og grossister vil få en masse kommissærer, ja store kommissionsvirksomheder, således at der på hele dette område vil blive eksporteret uden om Danmark, hvorved statskassen mister store valutabeløb, en ting, som jeg gerne vil spørge om ministeren er enig med mig i.

Ministeren kommer i redegørelsen ind på mærkningsregler og siger, at levnedsmiddelindustrien og især de små detailforretninger har haft store problemer med at opfylde disse nye mærkningskrav. Det vil jeg gerne støtte ministeren i. Jeg mener også, at den lov, vi vedtog – jeg tror, det var først i januar 1983 – om mærkningskrav, har betydet meget for importører og for hele vores erhvervsliv. De meget stramme mærkningsregler har man jo rundt omkring set har været medvirkende til, at især små grossist- og importvirksomheder har måttet dreje nøglen om. Der var mange krav og adskillige punkter i disse mærkningsregler, som skulle opfyldes, og nogle af dem synes man nok kunne have været lidt anderledes. Men jeg mener, at vi må prøve at finde en balance her mellem dansk industri og

forbrugerne, således at begge parter kan leve med det.

Tove Niemann (FP):

Først vil jeg sige tak til miljøministeren for redegørelsen. Der er meget i den, som vi kan tilslutte os.

Fremskridtspartiet har hele tiden været imod nye love og regulativer om anvendelse af farve- og aromastoffer. Det fremgår også tydeligt af redegørelsen, at modstand mod farvestoffer i vore dagligvarer mere er baseret på holdningsmæssige end på sundhedsmæssige synspunkter, og at de allerfleste af de ernæringsmæssigt vigtigste basislevnedsmidler er friholdt for både aroma- og farvestoffer.

Der er ligeledes inden for dette område sket meget ad frivillighedens vej. Der er da en lang række basislevnedsmidler, der ikke er tilsat disse stoffer, selv om det er lovligt. Farve- og aromastofferne anvendes hovedsagelig til madvarer, der eksporteres, så hvis der fremkommer yderligere forbud, vil det helt uundgåeligt gå ud over eksporten.

I juli i år er der allerede trådt nogle nye deklarationsregler i kraft, og dem finder vi fra fremskridtspartiets side tilstrækkelige.

Som jeg sagde vedrørende B 7, har de danske slagterier indført en særlig mærkning for kvalitetsvarer. Dette er indført frivilligt, og jeg har tiltro til, at de aller-allerfleste producenter er indstillet på at fabrikere ernæringsrigtige fødevarer.

Michaelsen (RV):

For det første er der grund til at sige tak, fordi ministeren så klart har levet op til den opgave at komme med en redegørelse, som miljø- og planlægningsudvalget formulerede i form af nogle mål i en beretning sidste år.

Vi har fået en udmærket samlet beskrivelse af situationen. Og sagt med det samme: det eneste, man kan være virkelig utilfreds med, er konklusionen: at folketinget ikke skal foretage sig noget.

Redegørelsen omfatter tre hovedpunkter, som jeg skal behandle hvert for sig.

For det første farve- og aromastoffer. Her kan man konstatere, at ministeren er enig i målsætningen, at det er ønskeligt, at de ernæringsmæssigt vigtigste basislevnedsmidler friholdes for farve- og aromastoffer. Specielt